

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Finansministeren fremsætter: a. Forslag til Lov om Kontorholdsgodtgørelse ved Toldvæsenet, b. Forslag til Lov om Forandringer i Lov af 5te Januar 1851 om Embedsmænds Forpligtelse til at sikre deres Enker Overlevelsesserter og i Pensionslov af 24de Februar 1858 for Embedsmænd og disses Enker og Børn.

Finansministeren (Høring): Det første af de Lovforslag, som jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, er „Forslag til Lov om Kontorholdsgodtgørelse ved Toldvæsenet“. Den sidste Lov om denne Kontorholdsgodtgørelse er af 8de Maj 1894. Efter de almindelige Regler vil der altsaa nu være at foretage en Revision af Loven, og det er til Opfyldelse heraf, at dette Lovforslag fremsættes. Det er i alt væsentligt udarbejdet paa samme Maade som de tidligere Lovforslag. Der er kun et Punkt, hvor man har søgt nærmere at præcisere det paagældende Forhold; det er med Hensyn til Størrelsen af de Beløb, som anvendes til Lønning af Kontorpersonalet. Der er Forholdet ved Toldstederne efterhaanden blevet det, at Personalet for en ikke ringe Del lønnes med meget lave Honorarer, Honorarer, der endogsaa kunne gaa ned til et halvt Hundrede Kr. eller slikt for Arbejde Aaret rundt, og dette er ganske sikkert et meget uheldigt Forhold, som man maa søge at raade Bod paa. Denne Klasse Kontorarbejdere ved Toldstederne har sin store Betydning, for saa vidt det er derudfra, at man henter Emner til Medhjælperklassen og derigennem atter til Toldassistentklassen og de andre Embeder under Toldetaten. Man har derfor, som sagt, søgt at fastsætte lidt nærmere Regler for disse Lønninger. Vi have allerede tidligere i Loven om Kontorholdsgodtgørelse ved Toldvæsenet haft en Bestemmelse om, at naar den paagældende Embedsmand ikke i et Finansaar har forbrugt det ham til Kontorpersonale bevilgede Beløb, er Toldbestyrelsen bemyndiget til at nedsætte Kontorholdsvederlaget i det følgende Finansaar med det besparede Beløb, og denne Bestemmelse vil man da anvende for at se at gennemføre disse forskellige Regler, som man saa vil søge at give for Kontorholdspersonalets Lønninger.

Det andet Forslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, er „Forslag til Lov om Forandringer i Lov af 5te Januar 1851 om Embedsmænds Forpligtelse til at sikre

deres Enker Overlevelsesserter og i Pensionslov af 24de Februar 1858 for Embedsmænd og deres Enker og Børn“. Dette Lovforslag angaar udelukkende Officerer og andre Embedsmænd af Hæren og Søværnet, for hvis Tjenestetid der er fastsat en Aldersgrænse. Som det vil vides, er jo Forholdet med Hensyn til Embedsmænd i det hele taget dette, at Staten giver deres eventuelle Enker en Pension, svarende til $\frac{1}{8}$ af Mandens gennemsnitlige Embedsindtægt i Løbet af de sidste 5 Aar før hans Død. Ved Siden heraf paalægger man Embedsmanden at sikre Enken en Overlevelsesserter, som svarer til $\frac{1}{6}$ af Gennemsnitsbeløbet af Mandens Embedsindtægt. For Officerer og de dermed ligestillede, for hvis Tjenestetid der er fastsat en Aldersgrænse, bliver den Byrde, som følger af Forpligtelsen til at sikre Enken en Overlevelsesserter, meget følelig. Det vil være tydeligt, at naar en Kaptajn falder for Aldersgrænsen i en Alder af 52 Aar, vil han komme til at gaa af med en Pension, som varierer mellem 2200 og 2400 Kr. Den Byrde, som han har ved at sikre Enken Overlevelsesserter, vil naturligvis være meget forskellig efter Aldersforskellen mellem ham og hans Hustru, men den kan omtrent sættes til 280 Kr. aarlig, noget over eller noget under, eftersom Aldersforskellen er. Skal dette Beløb gaa af i den i Forvejen meget knappe Pension, som han opnaar, vil der blive saa lidt tilbage, at han vil have Vanskelighed ved at subsistere. Det er et Forhold, som man næppe har agtet tilstrækkelig paa, da man i 1867—68 indførte Aldersgrænsen for Officerer i Hæren og Søværnet, og Billighed taler, synes det mig, stærkt for, at man søger at rette paa dette Forhold. Det har man da gjort i det foreliggende Forslag saaledes, at det er foreslaaet, at Staten skal overtage Pensioneringen i det hele taget af de paagældende Embedsmænds Enker, saaledes at den kommer til at udrede ikke blot den Ottendedel af Mandens Embedsindtægter, som den hidtil har udredt til Enken, men tillige den tilsvarende Femtedel. Denne Forandring vil selvfølgelig medføre en forøget Udgift for Statskassen, men da Forandringen først indtræder successivt, vil Udgiften for Statskassen i det første Aar ikke blive mere end omtrent 8,700 Kr. Den vil derefter stige med det samme Beløb Aar for Aar, indtil den efter 22 Aars Forløb har naaet sit Maksimum, 192,000 Kr. Disse Tal ere selvfølgelig kun kalkulatoriske. Dette Forslag vedrører i særlig Grad mine to Kolleger, Krigs- og Marineministeren,